

Sygn. akt V KO 43/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. M. (M.)**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 czerwca 2022 r.

wniosku skazanego

o wyłączenie sędziów,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć sędziów Sądu Najwyższego Marka Motuka, Igora Zgolińskiego i Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy o sygn. akt V KK 377/21.

UZASADNIENIE

W dniu 10 sierpnia 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy P. M. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa [...]. Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą V KK 377/21 i zarządzeniem Prezesa Izby Karnej przydzielono do referatu SSN Marka Motuka.

Zarządzeniem z dnia 21 lutego 2022 r. sprawa została skierowana do rozpoznania na rozprawie w dniu 5 maja 2022 r. w składzie: przewodniczący i sprawozdawca: SSN Marek Motuk oraz sędziowie SN Igor Zgoliński i Antoni Bojańczyk.

W dniu 28 kwietnia 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego o wyłączenie całego składu wyznaczonego do rozpoznania jego sprawy,

z uwagi na fakt, że wszyscy trzej sędziowie, wyznaczeni do rozpoznania sprawy, zostali powołani na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), a zaskarżone kasacją orzeczenie również zapadło z udziałem sędziów powołanych w tej procedurze. Zdaniem skazanego okoliczność ta może wywrzeć wpływ na sposób rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy kwestii dopuszczalności i prawidłowości składu, który wydał zaskarżony kasacją wyrok.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Wprawdzie podniesione w kasacji zarzuty nie odnoszą się bezpośrednio do nienależytej obsady Sądu odwoławczego, ale kwestia ta jest badana przez Sąd Najwyższy z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia. Stanowi więc obowiązek sądu kasacyjnego ocena czy sąd odwoławczy, w którego składzie znaleźli się sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., był należycie obsadzony.

Biorąc pod uwagę fakt, że wszyscy trzej wyznaczeni do rozpoznania sprawy o sygn. akt V KK 377/21 sędziowie Sądu Najwyższego otrzymali nominacje na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w tej samej procedurze, co orzekający zaskarżonym wyrokiem dwaj sędziowie Sądu Apelacyjnego w [...]: SSA M. S. i SSA A. R., tj. na wniosek KRS ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 3) – zachodzi niebezpieczeństwo, iż fakt ten może wywrzeć wpływ na zdolność bezstronnego orzekania w niniejszej sprawie podczas oceny wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Orzekanie w tym postępowaniu przez objętych wnioskiem sędziów naruszałoby bowiem sedno zakazu *nemo iudex in causa sua*, ponieważ okoliczności poddane badaniu z urzędu w tym postępowaniu, dotyczą także członków składu orzekającego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2022 r., sygn. akt II KO 12/22). Trzeba pamiętać, że „potrzeba wyłączenia od orzekania rodzić się może także w przypadku orzekania w sprawie, która jest „identyczna” jak sprawa sędziego, w tym znaczeniu, że oparta na tych samych podstawach prawnych czy faktycznych, co sytuacja sędziego, albo w której

rozstrzygana jest sprawa identyczna z tą, która dotyczy sędziego, a rozstrzygnięcie niewątpliwie wpłynie na sytuację prawną czy faktyczną sędziego. (...) sytuacja ta może wywoływać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego w tej sprawie w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k., a zatem prowadzić powinna do wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy. Jeśli rozstrzygnięcie sprawy jest korzystne bezpośrednio dla samego sędziego albo realnie wpływa na jego dobrostan czy sferę jego własnych interesów to tym samym sędzia jest osobiście zainteresowany jego wynikiem” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. akt IV KO 36/21).

Wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Marka Motuka, Igora Zgolińskiego i Antoniego Bojańczyka od rozpoznania niniejszej sprawy wyeliminuje też ewentualne ryzyko związane z zapewnieniem skazanemu prawa do rozpoznania jego sprawy w postępowaniu kasacyjnym przez niezależny ustanowiony ustawą sąd w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty praw Podstawowych i przede wszystkim art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Z tych względów, mając na uwadze treść art. 41 § 1 k.p.k. w z. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k., postanowiono jak na wstępie.